



1-C

JESUS OG NØKLENE TIL DØDEN

Det første kapitlet i Åpenbaringens bok avsluttes med en mektig scene der Johannes fikk øye på en mann som han beskrev slik: “Hans hode og hår var hvitt som hvit ull eller som snø, og øynene som flammende ild; føttene var som bronse glødet i en ovn, og røsten lød som brusset av veldige vannmasser.” Johannes skjønnte at dette ikke var noen vanlig mann, og hans reaksjon uteble heller ikke da han fikk se... [Åp 1:13.16-18 (NT 304)]:

“... en som var lik en _____, kledd i fotsid kjortel... (v. 16) ... Ansiktet var som _____, når det skinner i all sin kraft. Da jeg så ham, falt jeg som _____ ned for føttene hans. Men han la sin høyre hånd på meg og sa: Frykt ikke! _____ den _____ og den _____ og den _____. Jeg var _____, men se, jeg _____ i all _____ og har _____ til _____ og _____.”

Disippelen Johannes kan ikke ha vært i tvil da han fikk denne informasjonen! Det var jo Mesteren som sa: “Frykt ikke!” Dette var *menneskesønnen* som prestene i Israel hadde forkastet! Hans utseende var *så* forandret i forhold til før, men han visste så vel at Jesus var *levende* selv om han hadde vært *død*. Kan hende den gamle apostelen tenkte tilbake på det han hadde vært vitne til på forklarelsens berg. Vi leser om det i **Matt 17:2-3 (NT 23)**:

“Der ble hans utseende forvandlet for øynene på dem; hans ansikt skinte som _____, og klærne ble hvite som _____. Da viste _____ og Elia seg for dem og talte med ham.”

Moses levde også — selv om han hadde vært død, men dette var ikke Moses. Han kunne aldri si om seg selv: “**Jeg er** den *første* og den *siste*.” Dette er nemlig et uttrykk som kun brukes om **Gud**. Se **Jes 44:6 (GT 806)**:

“Så sier Herren, Israels _____ og _____, _____, Allhærs Gud: _____ den _____, og _____ den _____, foruten meg er det ingen _____.”

Nei, dette var heller Han som hadde talt til Moses ut fra den brennende tornebusken som vi leser om i **2 Mos 3:14 (GT 61)**:

“Da sa Gud til Moses: " _____ den _____. Slik skal du svare israelittene: _____ har sendt meg til dere.”

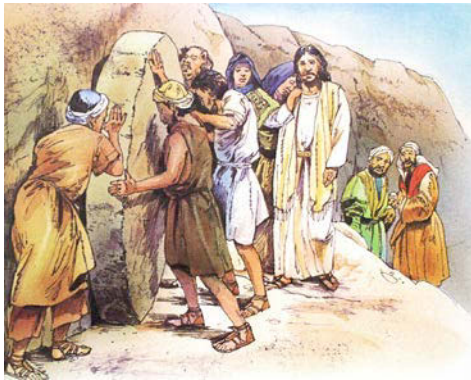
Fotnoten til dette verset har følgende kommentar: “Jeg Er: Slik tydes det hebraiske gudsnamnet Jahve, som er avledet av et hebraisk ord for å være. I oversettelsen gjengis det vanligvis med Herren.” Altså, når man leser ordet: “Herren,” dreier dette seg om Ham som var og er til evig tid.

1. Johannes var ikke i tvil om at Jesus hadde “nøklerne til døden og dødsriket.” Han hadde selv skrevet og fortalt om en uforglemmelig opplevelse i sitt evangelium. Med egne øyne hadde han sett Jesus bruke sine nøkler! I hvilken anledning? Joh 11:43-44 (NT 128)

Svar: “Så ropte _____ med høy røst: " _____, kom _____!" _____ kom den _____, med _____ rundt hender og føtter og med et klede bundet over ansiktet. " _____ ham, og la _____," sa _____.”

Merk! “Da kom den døde ut,” leste vi nettopp. Lasarus var selvfølgelig ikke død da han kom ut av graven, men han hadde vært død — veldig død! Hvor død han hadde vært (og noe mer), leser vi om i **Joh 11:38-42 (NT 128)**:

“Jesus ble igjen opprørt og gikk bort til _____ . Det var en hule, og en _____



var lagt foran den. Jesus sier: "Ta steinen _____!"

"Herre," sier Marta, den _____ søster, "det _____ alt av _____; han har jo ligget i _____ i _____."

_____ sier til henne: "Sa jeg deg ikke at hvis du _____, skal du se Guds _____?"

Så tok de bort _____ . Og Jesus løftet

blikket mot himmelen og sa: "Far, jeg _____ deg fordi du har hørt meg. Jeg visste at du alltid hører meg. Men jeg sier dette for _____ som står omkring, så _____ skal _____ at _____ har _____."

2. Ingen hadde vært i tvil om hvor død Lasarus var da Jesus gikk bort til graven. Eimen av død og fordervelse slo imot dem da steinen ble rullet vekk fra gravåpningen. Jesus ga uttrykk for hva han ønsket i denne anledningen da han sa: “Jeg sier dette for folkets skyld som står omkring, så de skal tro at du har sendt meg.” — Sendt ham for å gjøre/vise folket hva for noe? Esek 37:11-13 (GT 969)

Svar: “Nå sa han til meg: Menneske, disse _____ er _____ Israels _____ .

Hør hva _____ : "Våre _____ er tørket inn; _____ er _____, det er _____ med _____!" Tal _____ og

si til dem: Så sier _____ Gud: Se, mitt folk, _____ deres og lar dere _____ av _____ . _____ fører jeg dere til _____ land.

Dere skal sanne at _____ er _____, _____ jeg _____, mitt folk, og lar dere _____ av _____."

Merk! Dette er Bibelens versjon av hva døden i seg selv innebærer for Israels folk — og alle andre folk: “Vårt håp er forbi.” Som død, var Lasarus i en håpløs situasjon. Han var håpløst fortapt. Det var definitivt ute med ham. Naturens prosess som skulle fjerne muskulatur osv. fra hans skjelett for så å omdanne alt som hadde vært ham til jord og støv, var i full gang. Men profeten Esekiel hadde fått i oppdrag å tale profetisk. Han skulle si til sitt folk at denne håpløse situasjonen skulle endres. Folket skulle sanne *hvem* som var **Herren**, når han åpnet gravene deres, og lot de døde stige opp av dem. Så, — da Jesus ropte Lasarus tilbake til livet og ut av graven viste han til fulle hvem han er og hva han er i stand til å gjøre — ikke bare for Lasarus, men i stor skala for alle andre som rammes av dødens katastrofe.

3. Hvilken effekt hadde denne unike hendelsen på dem som var vitner til den, og hva førte det til? Joh 11:45-48.53 (NT 128)

Svar: “ _____ av _____ som var kommet til Maria og hadde _____ det _____, _____ til _____ på _____. Men _____ gikk til _____ og fortalte hva han hadde _____. Da kalte _____

og fariseerne _____ sammen, og de sa: "Hva skal vi gjøre? _____ mannen gjør mange _____. Lar _____ ham _____ på _____, vil snart _____ på _____. Så kommer _____ og tar både det hellige sted og folket vårt." (v. 53) Fra _____ dagen la de _____ om å _____ ham."

Merk! Det er ironisk! Da Jesus brukte sine nøkler til "døden og dødsriket" for å låse Lasarus ut av døden og ut av graven, førte dette til syvende og sist til hans egen død! Tusenvis av jøder skjønte hvem han var og hva han var i stand til å gjøre med sine nøkler, ikke bare for Lasarus, men også for dem. De "kom til tro på ham" på grunn av tegnet som Gud hadde gitt dem — og de viste sin takknemlighet for det. Men overprestene så hvordan deres egen stilling og innflytelse blant folk flest var ved å fordufte på grunn av hans popularitet. Derfor fattet de et endelig vedtak om å få ryddet ham av veien. Vi legger merke til argumentasjonen som avgjorde hans skjebne i **Joh 11:49-52 (NT 129)**:

"En av dem, Kaifas, han som var øversteprest det året, sa da: "Dere skjønner _____ ting. Dere tenker ikke på at det er _____ for dere at ett menneske _____ for folket enn at hele _____ går til _____." Dette sa han ikke av seg selv, men da han var øversteprest det året, talte han _____ om at _____ skulle _____ for folket. Ja, han skulle ikke _____ for folket; han skulle også _____ til _____ de _____ barn som er _____ omkring."

4. Lite ante Kaifas sannheten i det han sa! Det var definitivt bedre at ett menneske døde for folket enn at hele folket gikk til grunne. Men i kraft av sin stilling burde han ha visst at Gud ikke hadde ment at det ene mennesket skulle *forbli* død. Hvilken undervisning ga apostelen Peter angående hva som videre måtte skje med Jesus etter hans død — nettopp for at ikke hele folket skulle gå til grunne i graven? Apg 2:22-27 (NT 145)

Svar: "Israelitter, hør disse ord! _____ fra Nasaret var en _____ utpekte for dere gjennom de _____ gjerninger, _____ og _____ som _____ lot ham gjøre blant _____, og som dere selv kjenner til. Han ble utlevert til dere slik Gud på forhånd hadde bestemt og visste om, og ved _____ av menn som ikke kjenner _____, naglet dere ham til korset og _____ ham. Men Gud _____ ham _____ og _____ ham fra _____. Det var jo _____ for _____ å holde ham _____. For David sier om _____: Jeg hadde alltid mine øyne vendt mot _____, for han er ved min høyre side, for at jeg ikke skal vakle. Derfor _____ mitt hjerte seg, og min tunge jublet, og selv mitt _____ skal _____ med _____. For du skal _____ la min _____ i _____ og _____ din _____ gå til _____."

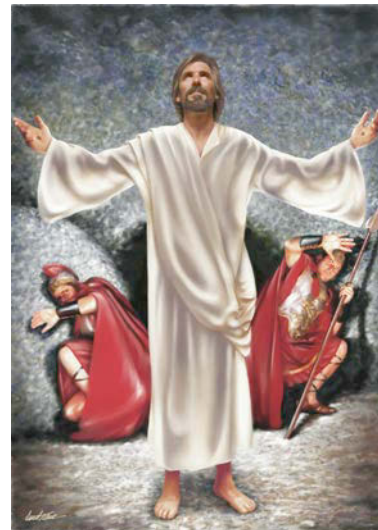


Merk! Ved hjelp av romerne som ikke kjente Guds lov, fikk jødernes religiøse ledere Jesus henrettet. Ikke fordi de ønsket å oppfylle profetiene om ham, men for å bli kvitt mannen som var en trussel mot deres autoritet og maktmisbruk. De trodde at hans håp var ute da det maltrakterte liket hans ble lagt i graven. De regnet med at han kom til å gå til grunne der.

“Men Gud reiste ham opp og løste ham fra dødens veer. Det var jo ikke mulig for døden å holde ham fast.” De gode nyhetene — evangeliet er: Jesu legeme, hans sjel, gikk ikke til grunne i graven. Gud brukte sine nøkler og “løste ham fra dødens veer.” Jesus stod opp fra de døde! Hans grav er tom!

5. Hvordan understreket Peter at kong David ikke hadde skrevet om sin egen skjebne i denne sammenheng, men om en av sine etterkommere? Apg 2:29-32 (NT 145)

Svar: “Brødre, la meg tale fritt og åpent til dere om vår stamfar David. Han _____ og ble _____, og den dag i dag har vi _____ hos oss. Men han var en _____ og _____ at _____ med ed hadde lovt å sette en av hans _____ på hans trone. Derfor så han inn i _____ og talte om at _____ skulle _____. _____ er det som _____ ble i _____, og det er hans _____ som ikke skulle _____ til _____. Gud _____ denne _____, og _____ er _____ om det.”



Merk! Peter henviste til det faktum at kong Davids grav fortsatt var låst og uåpnet. Det lille som kan ha vært igjen av kongens kropp, lå fremdeles i hans grav. Han var på god vei til å gå til grunne. Var de åndelige lederne i Israel i tvil om det, kunne de søkt om tillatelse til å kontrollere gravens innhold. Men slik var det ikke med Jesus. Han ble ikke værende i sin grav, (eller i dødsriket som det også heter). Han fikk ikke gå til grunne der. Peter og de andre disiplene var vitner på at Jesus hadde stått opp fra de døde. Dette vitnesbyrdet var så sant og troverdig at de var villige til å dø for det!

6. Hvordan kan vi vite med sikkerhet at Peter var overbevist om at David gikk til grunne i sin grav? Apg 2:33-35 (NT 145)

Svar: “Han ble _____ til Guds høyre hånd... For David _____ til _____, men han sier: Herren sa til min herre: Sett deg ved min høyre hånd til jeg får lagt dine _____ som skammel for dine føtter.”

Merk! Uttrykket: “Han ble opphøyd til Guds høyre hånd,” tolket Peter til å bety at *Messias* ble tatt opp til Guds umiddelbare nærhet i himmelen — ikke David. Kong David var fortsatt i sin grav — *ikke* i himmelen, og han skulle *bli i sin grav* inntil alle Guds fiender er slått.

DEN SISTE FIENDE

7. Hvilken fiende blir den siste til å måtte gi tapt som et resultat av at Jesus ved sin oppstandelse har fått nøklene til døden og dødsriket? 1 Kor 15:20-26 (NT 214)

Svar: “Men nå er _____ stått _____ fra de _____, som førstegrøden av dem som er _____. Fordi _____ kom ved et menneske, er også de _____ kommet ved _____ menneske. For likesom alle

_____ på grunn av _____, skal alle få _____ ved _____. Men hver og en i sin orden: _____ er den _____, _____ følger _____ som hører _____ til, _____ han _____. Så kommer _____, når han overgir sin kongemakt til Gud, Faderen, etter at han har _____ all makt, myndighet og velde. For han skal herske som konge inntil Gud "har lagt _____ fiender under hans føtter". Den siste _____ som tilintetgjøres, er _____."

Merk! Når Jesus kommer igjen ved "den siste basun," skal han vekke kong David opp fra døden, sammen med alle andre som døde i troen på ham. Da er seieren over den siste fiende, døden et faktum, slik vi ser i **1 Kor 15:51-55 (NT 214)**:



"Se, jeg sier dere en _____: Vi skal ikke alle _____, men vi skal _____, i ett _____, på et øyeblikk, når det lyder støy i den _____ basun. For basunen skal lyde, de _____ skal _____ i _____, og vi skal bli _____." For dette forgjengelige må

bli kledd i uforgjengelighet, og dette _____ må bli kledd i _____. Og _____ det _____, og dette forgjengelige og dødelige er blitt kledd i uforgjengelighet og udødelighet, _____ det som står skrevet: _____ er oppslukt, _____. Død, hvor er din brodd? _____, hvor er din _____?"

8. Hvilket ønske ga den hardt prøvede Job uttrykk for? Job 14:13-15 (GT 555)

Svar: "Å, om du ville _____ meg og holde meg _____ i _____ inntil din vrede går over! Om du ville sette meg en _____ og så _____ på meg _____! Kunne en som _____, _____, da ville jeg holde ut i striden helt til min _____ kom. Da skulle du _____ og få _____, _____ ville _____ etter din _____."

Merk! Det var ikke lett å være Job etter at Satan fikk anledning til å ribbe ham for alt han eide og hadde, inklusiv hans barn og helse. Les fortellingen om hans tragedie i Job 1 og 2 (GT 543-544)! Midt oppe i alt det som hendte, ga han uttrykk for et ønske om at graven bare måtte bli en midlertidig forvarings plass. Senere fortalte han om en *visshet* som vi aner i **Job 19:25-27 (GT 560)**:

"Men jeg _____ at min _____ lever; og som den _____ skal han stå fram på jorden. _____ det ikke er _____ av min _____, og mitt _____ er _____, _____ skal jeg _____ Gud. Jeg skal _____ ham med _____ øyne, _____ og ikke en fremmed. Å, jeg _____ av _____!"

Job lengtet etter å se sin gjeløser som han var sikker på lengtet etter sin skapning. Han visste at *når* han var gått til *grunne* som et resultat av dødens uhyggelige mekanismer, *da* skulle han få skue sin gjeløser og Gud ansikt til ansikt. *Oppstandelsen* var hans håp, trøst og lengsel!

9. Den samme visshet som Job fikk, er tilgjengelig for hver og en som vet at dødens realiteter er i anmarsj. Hvordan beskriver Paulus oppfyllelsen av den lengsel Job så fram til å oppleve? 1 Tess 4:13-18 (NT 251)

Svar: “Brødre, vi vil ikke at dere skal være uten kunnskap om dem som er _____ inn i _____; for dere skal ikke sørge som de andre, de som er _____. For så sant vi _____ at Jesus _____ og stod _____, så skal Gud ved _____ også føre dem som er _____ inn, fram _____ med _____. Dette sier vi dere med et ord fra Herren: Vi som nå lever og blir tilbake til Herren _____, skal slett _____ komme _____ dem som er _____ inn. For når befalingen lyder, og det høres et rop fra overengelen og støt i Guds _____, da skal _____ selv stige _____ fra _____. Og de som _____ i troen på _____, skal _____ stå _____. _____ skal vi som er blitt tilbake og fremdeles _____, sammen med _____ bli _____ i _____, i _____, for å _____. Og _____ skal vi være _____ med _____ for _____. _____ da hverandre med _____ ord!”

Merk! Jesus kommer til å bruke sine nøkler for å låse sine barn ut av døden og graven når han kommer igjen! Dette kan han gjøre i kraft av sin egen *seier* da han *døde* og *brøt ut* av *dødens* fengsel. Det hadde ikke vært noen seier å snakke om ellers! Han kommer ikke til å hente dem som tror på ham hjem til seg i puljer. Først de døde, fra hver nasjon, stamme, tungemål og folk, og deretter de som lever til å se ham komme med himmelens skyer. Nei, *begge* gruppene skal hentes ved én og *samme* anledning — og så tas med *samtidig*. I mellomtiden kan vi rammes av prøvelser av mange forskjellige kategorier. Noen ganger er døden en befrielse i forhold til de smerter som ulykker og sykdom kan forårsake. Slik var det også for Job.

10. Hvordan ga Job uttrykk for sine følelser i forbindelse med de smertene han ble utsatt for? Job 7:15-16.20 (GT 549)

Svar: “Aller helst vil jeg _____. Heller _____ enn disse _____. Jeg er lei av dette! Jeg lever _____. La meg være! Mine dager er som et _____. (v. 20) Har jeg _____, hva skader det deg, du som vokter på menneskene? Hvorfor gjør _____ meg til _____ for _____? Jeg er blitt til _____ for meg selv.”



Merk! Gud fordømte ikke Job for å uttrykke seg slik han gjorde i sin fortvilte situasjon. Det gjør han heller ikke nå når mennesker blir utsatt for meningsløse katastrofer og tragedier. Job var ikke alene om å tro at **Gud** bruker et stakkars menneske som “*skyteskive*” — når det faktisk var/er Satan, slik vi ser i **Job 2:7-8 (GT 544)**

“Så gikk _____ bort fra Herren, _____ _____ Job med _____ _____ fra _____ til _____. Job tok et potteskår og _____ seg med, der han satt borte på _____.”

HVORDAN GUDS SISTE FIENDE — DØDEN ER

11. Vi har sett hvordan Job understrekte at han ikke levde evig, og at han heller ville dø enn leve med slike smerter. Han måtte hatt noen tanker om døden for å kunne uttale seg slik. Hvordan beskriver han dødens tilstand — siden han foretrakk den fram for sine lidelser? Job 3:11-13.16-19 (GT 545)

Svar: “Hvorfor fikk jeg ikke _____ da jeg ble født, _____ straks jeg kom fram fra mors liv? Hvorfor tok de meg på fanget og la meg til brystet så jeg fikk mat? _____ kunne jeg ha _____ og _____ i _____ og _____. (v. 16) Eller jeg hadde ikke vært til, likesom et _____, lik barn som _____ så dagens _____. Der _____ de _____ mer, der _____ de som har _____ sin _____. Alle _____ kan ta det med _____, de _____ slavedriver rope. Der er _____ og _____, og trelen er _____ fra sin herre.”

Merk! Job beskrev døden som en søvnaktig ubevisst tilstand som preges av total “likestilling,” stillhet, hvile, fred og ro — og uten tvang av noe slag. Da kan man spørre hvorfor i all verden Gud betrakter døden som en fiende! Visste Job egentlig hva han snakket om? Hvis Job hadde uttalt seg feilaktig om døden, kan vi regne med at Gud hadde påpekt dette. Men det gjorde han ikke.



12. Var Jobs syn på døden i harmoni med det som sies om denne fienden i Salm 6:5-6 (GT 587)? Legg merke til spørsmålet som stilles i vers 6!

Svar: “Herre, vend deg hit og _____, _____ meg i din miskunn! _____ de _____ er det _____ som _____ på _____. _____ vel _____ i _____?”

Merk! Det var *ikke* slik Gud hadde ment det skulle være for menneskets vedkommende! Han skapte oss fordi han ønsket å ha samkvem og kommunikasjon med oss. Døden avskjærer all mulighet til slik gjensidig og vennskapelig kontakt mellom Gud og mennesket.

13. a) Hvordan beskrives koret og det som synges i Åp 15:2-4 (NT 316)? b) Spørsmålet som stilles i Salm 6:6 finner sitt svar hos profeten Jesaja. Vil det finnes noen fra de dødes rekker blant dem som skal lovsynge og prise Gud i koret vi leste om? Jes 38:18 (GT 798)

Svar a): “Og jeg så også noe som lignet et _____ av _____, blandet med ild, og på glasshavet så jeg _____ stå som hadde _____ over dyret og bildet av det og tallet som står for dets navn. De har Guds _____ i _____ og _____ den _____ som Guds tjener Moses _____, den som også er _____ for _____: Store og _____ er dine gjerninger, Herre _____, du Allmektige. _____ og _____ er dine veier, du _____. Hvem skulle ikke frykte deg, Herre, og _____ ditt navn? For du alene er _____. Alle _____ skal komme og _____ for ditt åsyn, fordi

dine rettfærdige dommer er blitt _____.”

Svar b): “ _____ deg _____, _____
_____ som er gått i _____, venter _____
på din _____ er det som _____
_____, slik jeg gjør det i dag. Fedre forteller sine sønner om din trofasthet, _____.”

Merk! At det skal være “døde sjeler” blant dem som skal synge den himmelske lovsang er fullstendig utelukket! Hvordan kan de være med og synge Guds pris når hans profeter (som var inspirert av Gud) har *tidligere* sagt at det er *umulig* for de døde å ta del i lovsang, tilbedelse, pris og ære av hans majestet, folkenes konge?

14. Hvis de døde ikke har foretatt gode og fornuftige valg mens de levde, vil de da få anledning til å legge klokere planer for framtiden mens de er døde? Salm 146: (GT 690)

Svar: “Halleluja! _____, min _____! Jeg vil _____ så lenge jeg _____, og _____ for min Gud så lenge _____. Sett ikke lit til stormenn, til _____, som ikke kan hjelpe. _____ de _____, blir de til _____ igjen, _____ er det _____ med deres _____.”

Merk! Igjen ser vi at å lovsynge Herren “min sjel,” er kun mulig så lenge mennesket “lever” og “er til.” Når vi dør, slutter vi ikke bare å puste, vi slutter også å legge planer. Dette er også en grunn til at Gud betrakter døden som en fiende. Når vi dør, er det umulig for oss å endre kurs dersom vi har valgt fortapelsens vei. “Da er det for sent til å tenke seg om.”

15. Til avslutning av dette studiet skal vi igjen se hva resultatet blir når Jesus, folkenes konge, bruker sine nøkler til døden og dødsriket. Hva sier Jes 25:7-9 (GT 781) om dette?

Svar: “På dette fjell skal han _____ som tilhyller _____, _____ som er lagt over alle _____. Han skal oppsluke _____ for _____. Herren vår Gud skal tørke tårene bort fra hvert ansikt. Fra _____ jorden skal han ta bort den _____ hans folk _____. For Herren har talt. Den dagen skal _____ si: “ _____, dette er vår Gud! Vi _____ på ham, og han _____ oss; dette er Herren som vi satte vårt håp til. La



oss _____ og _____ oss over hans _____!”

Merk! Jerusalem ligger på et fjell, og det var på denne høyden at Jesus vant retten til å befri oss mennesker fra dødens tyranni da han døde og stod opp igjen som seierherre over *dødens* makt. Når han bruker sine nøkler, skal han “*oppsluke døden for evig.*” Dette var grunnen til at han kom og ble som en av oss, slik vi ser i **Heb 2:14-15 (NT 269):**

“Siden barna er mennesker av kjøtt og blod, måtte også _____ bli menneske som _____. Slik skulle han ved sin _____ gjøre _____ på ham som hersker ved _____, det er djevelen, og _____ alle dem som av frykt for _____ var i treldom hele sitt liv.”